

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 65 Pž-2828/2020-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Ćorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom RAGUSA PARKING d.o.o. za upravljanje javnom garažom „u stečaju“, Dubrovnik, Pred Dvorom 1, OIB 44707748161, odlučujući o žalbi stečajnog upravitelja MAROJA STJEPOVIĆA iz Zagreba, Preradovićeva 25, protiv rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-48/2020-108 od 10. lipnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 8. srpnja 2020.

r i j e š i o j e

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-48/2020-108 od 10. lipnja 2020. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-48/2020-108 od 10. lipnja 2020. određena je konačna nagrada za rad stečajnom upravitelju Maroju Stjepoviću u ovom stečajnom postupku u iznosu od 18.376,70 kn bruto.

Stečajni upravitelj je protiv tog rješenja pravovremeno podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog i stečajnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navodi da je prvostupanjski sud pogrešno odredio nagradu za unovčenje stečajne mase prije 19. listopada 2015. primjenom Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima koja je stupila na snagu toga dana, umjesto da je nagradu odredio primjenom ranije Uredbe koja je bila na snazi do 18. listopada 2015. Smatra da razlog za to, ne može biti okolnost što uz prijedlog za određivanje nagrade nije dostavio dokaze o vremenu unovčenja, jer ako sud nije povjerovao navodima stečajnog upravitelja, kao tijela stečajnog postupka, onda je bio dužan naložiti mu da dostavi potrebne isprave nužne za donošenje pravilne i zakonite odluke. Kako tako nije postupio smatra da je odluka protuzakonita, arbitrarna i pogrešna i predlaže da ovaj žalbeni sud uvaži žalbu, pobijano rješenje preinači tako da stečajnom upravitelju odredi nagradu u visini navedenoj u prijedlogu ili da to rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje. Uz žalbu prilaže izvode o promjenama i stanju na računu dužnika za razdoblje od 19. prosinca 2014. do 30. lipnja 2015.

i podatke o prometu na računu stečajne mase za razdoblje od 6. srpnja 2015. do 16. lipnja 2020.

Žalba je osnovana.

Pobijano rješenje je ispitano na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13, 89/14 i 70/19; dalje u tekstu: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ 71/15 i 104/17) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

Iz obrazloženja prvostupanjskog rješenja proizlazi kako je stečajni upravitelj podnio prijedlog za isplatu nagrade za rad u ovom stečajnom postupku u kojem je naveo da je nakon zaključenja stečajnog postupka nastavio unovčavati stečajnu masu, te da je od 19. prosinca 2014. do danas unovčio imovinu u iznosu od 119.805,97 kn od čega je do 19. listopada 2015., dana kada je stupila na snagu Uredba o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje u tekstu: Uredba iz 2015) prikupio novčana sredstva u iznosu 115.491,42 kn, a nakon toga u iznosu od 4.314,55 kn, pa mu pripada nagrada u iznosu od 17.323,71 kn neto prema pravilima Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 189/03; dalje u tekstu: Uredba iz 2003) i nagrada u iznosu od 690,32 kn bruto prema Uredbi iz 2015. S obzirom na to da stečajni upravitelj uz prijedlog nije dostavio nikakav dokaz da je do stupanja na snagu Uredbe iz 2015 unovčio bilo koju imovinu i ako je unovčio u kolikom iznosu od naknadno unovčenih 119.805,97 kn, a stečajni postupak je zaključen 20. svibnja 2015. prvostupanjski sud je ocijenio da je malo vjerojatno da je stečajni upravitelj od zaključenja stečajnog postupka do 18. listopada 2015. unovčio imovinu u iznosu od 115.491,42 kn, posebno zato što je prema završnom računu od 13. svibnja 2015. ukupno unovčeno 166.122,67 kn, da bi za vrijeme od nepunih pet mjeseci nakon zaključenja stečajnog postupka unovčio imovinu u iznosu od 115.491,42 kn i da k tome za vrijeme od gotovo pet godina nije tražio nastavak postupka radi naknadne diobe. Stoga je nagradu stečajnom upravitelju odredio primjenom Uredbe iz 2015. i prema „unovčenoj stečajnoj masi nakon zaključenja stečajnog postupka u iznosu od 115.491,42 kn i u granicama zahtjeva stečajnog upravitelja stečajne mase“, tako da iznosi 18.376,70 kn bruto.

Osnovano žalitelj smatra da je pobijano rješenje doneseno na temelju nepravilno i nepotpuno utvrđenih činjenica potrebnih za primjenu materijalnog prava. Odgovarajućom primjenom odredba parničnog postupka na stečajni postupak, stečajni je sud svoje odluke dužan donositi na temelju potpuno i pravilno utvrđenih činjenica, dakle činjenica koje je utvrdio s potpunom sigurnošću, a ne o njihovom postojanju zaključivati ovisno o tome za koje činjenice smatra da su manje ili više vjerojatne, osim u slučajevima kada je to zakonom izričito predviđeno. Stoga, žalitelj s pravom tvrdi da je pobijana odluka arbitrarna odnosno bez uporišta u utvrđenim činjenicama i donesena suprotno pravilima parničnog i stečajnog postupka.

Prema odredbi članka 94. stavka 2. Stečajnog zakona nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje sud prema uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima, a prema stavku 2. toga članka

naknadu troškova rješenjem određuje sud na temelju pisanoga, obrazloženoga i dokumentiranoga izvješća stečajnoga upravitelja.

Prema tome da bi uopće mogao odlučivati o prijedlogu za određivanje nagrade sud je morao zatražiti od stečajnog upravitelja dostavljanje obrazloženoga i dokumentiranoga izvješća. Iz podataka u spisu razvidno je da je stečajni upravitelj dopisom od 19. svibnja 2020. obavijestio sud da je nakon zaključenja stečajnog postupka unovčio stečajnu masu u visini od 119.805,97 kn i predložio nastavak postupka radi provođenja naknadne diobe, a nakon što je prvostupanjski sud rješenjem poslovni broj St-48/2020-106 od 25. svibnja 2020. odredio nastavak postupka, stečajni upravitelj je podnio prijedlog za određivanje nagrade stečajnom upravitelju da bi se mogao utvrditi iznos za naknadnu diobu. Uz te prijedloge nije priložena nikakva dokumentacija koja bi potkrijepila navode o unovčenju stečajne mase u iznosu od 119.805,97 kn, pa ni u iznosu od 115.491,42 kn prema kojem je prvostupanjski sud odredio nagradu primjenom Uredbe iz 2015. kako je to navedeno u obrazloženju rješenja.

Stoga se postavlja opravdano pitanje na temelju kojih činjenica je prvostupanjski sud utvrdio da je stečajni upravitelj unovčio stečajnu masu upravo u tome iznosu odnosno zašto je prvostupanjski sud prihvatio tu izjavu stečajnog upravitelja istinitom, a ne i onu o vremenu unovčenja. Također nije jasno zašto je prvostupanjski sud propustio odlučiti o nagradi za koju je stečajni upravitelj naveo da mu pripada za iznos unovčene imovine od 4.314,55 kn prema Uredbi iz 2015.

Ovome treba dodati da je člankom 13. stavkom 2. Uredbe iz 2015. propisano da se osnovica za utvrđivanje nagrade stečajnom upravitelju određuje prema iznosu koji će se naknadnom diobom isplatiti vjerovnicima, ako se stečajni postupak nastavlja radi naknadne diobe (...). Ni tu činjenicu prvostupanjski sud nije uopće utvrđivao.

Nadalje, budući da je riječ o stečajnom postupku koji je otvoren i zaključen prije stupanja na snagu Uredbe iz 2015., prilikom određivanja nagrade sud je bio dužan primijeniti odredbu članka 16. te Uredbe kojom je propisan način utvrđivanja nagrade za započete postupke. Prema stavku 2. tog članka za rad stečajnom upravitelju koji je obavljen do stupanja na snagu ove Uredbe obračunat će se nagrada po pravilima Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 189/03) pri čemu je sud dužan utvrditi postotak nagrade koja stečajnom upravitelju pripada prema pravilima te Uredbe, a prema stavku 3. za poslove obavljene nakon stupanja na snagu Uredbe, nagrada će se odrediti po njenim pravilima, vodeći računa o postotku namirenja iz stavka 2. toga članka.

Prema tome, pravilnom primjenom navedenih odredaba sud je na temelju dokumentacije koju mu je stečajni upravitelj trebao dostaviti već uz prijedlog, bio dužan utvrditi postotak nagrade koja stečajnom upravitelju pripada prema pravilima Uredbe iz 2003. Budući da to nije učinio, nego je na temelju nerelevantnih činjenice o tome koliko je vremena prošlo od zaključenja stečajnog postupka do stupanja na snagu Uredbe iz 2015. (koja je inače stupila na snagu 10. listopada 2015., a ne 19. listopada 2015., budući da je objavljena u „Narodnim novinama“ od 2. listopada 2015. i da je člankom 17. propisano da stupa na snagu osmog dana od objave) i o tome koliko je vremena prošlo od navodnog unovčenja stečajne mase do podnošenja prijedloga za određivanje nagrade, pogrešno zaključio da se nagrada treba odrediti prema Uredbi iz 2015. i to na iznos od 115.491,42 kn, dok o iznosu od 4.314,55 kn uopće nije odlučio.

Pored navedenog, iz obrazloženja pobijanog rješenja uopće nije jasno kako je prvostupanjski sud utvrdio nagradu prema Uredbi iz 2015., jer primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima iz članka 7. te Uredbe proizlazi da bi nagrada, pod uvjetom da je stečajni upravitelj doista unovčio stečajnu masu u vrijednosti od 119.805,97 kn i da to predstavlja iznos koji će naknadnom diobom isplatiti vjerovnicima podijeliti, trebala iznositi 14.376,71 kn bruto.

Na temelju navedenog proizlazi da je zbog pogrešne primjene odredaba Stečajnog zakona prvostupanjski sud donio nepravilno i nezakonito rješenje koje žalitelj s pravom pobija. Zato je na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. Stečajnog zakona, to rješenje ukinuto i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će otkloniti bitne povrede odredba postupka tako da će pozvati stečajnog upravitelja da obrazloži i dokumentira svoj prijedlog za određivanje nagrade, te nakon toga utvrditi visinu unovčene stečajne mase, iznos koji će se naknadnom diobom isplatiti vjerovnicima i postotak nagrade koja stečajnom upravitelju eventualno pripada prema pravilima Uredbe iz 2003. te pravilnom primjenom odredaba Stečajnog zakona i članaka 13. i 16. stavci 2. i 3. Uredbe iz 2015., ponovo odlučiti o prijedlogu stečajnog upravitelja za određivanje nagrade.

Zagreb, 8. srpnja 2020.

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: **17897-71eae**

Kontrolni broj: **0a96c-c7dbd-37772**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA MATAS, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.